

Inzegening Mariabeeld in herstelde hoekkapel

Potterierei, 67 - 23 okt. 2025

De Potterierei is de straat ten oosten van de rei die vloeit van de Dampoort naar de Sint-Annarei. De westelijke zijde kreeg de naam Langerei. De straat is genoemd naar het hospitaal O.L.V. ter Potterie dat er langs ligt en medio 1200 opgericht werd en de officiële stichtingsakte dateert van 1276. De naam “potterie” verwijst naar de pottenbakkers die er actief waren.

De Potterierei bevat niet minder dan acht Mariabeelden: aan huis nr. 28 (aan Snaggaardbrug), nr. 42 (hoek Oliebaan), nr. 60 (in de bocht), nr. 67 (huis 't Hof ter Beurze), nr. 72 (basreliëf boven poortje seminarie), nr. 74 (hoekhuis de Zeven Weeën), nr. 80 (gekleurd ingewerkt naast de deur) en nr. 82 (muurkapel aan het hoekhuis met de Peterseliestraat).

Enkele in het oog springende gebouwen

Hospitaal en kapel Onze-Lieve-Vrouwe ter Potterie

Het hospitaal van O.L.V. ter Potterie was een van de vele middeleeuwse zorginstellingen in Brugge. Het hospitaal transformeerde in de loop der jaren van passantenopvangtehuis naar instelling voor ouderenzorg.

In de barok aangeklede kapel staat een mirakelbeeld van Onze-Lieve-Vrouw waardoor de kapel een waar bedevaartsoord werd en is. Getuige hiervan is de jaarlijkse “Brugse Belofte” op 15 augustus waarbij Brugse vrouwen een kaars van 36 pond offeren aan de H. Maagd als dank omdat hun mannen behouden terugkeerden uit de slag op de Pevelenberg in 1304.

Rechts van de kapel en ingangspoort bevinden zich zeven woningen uit de 17de eeuw: de zogenaamde Zeven Weeën.

Grootseminarie Ten Duinen

Begin de 12de eeuw leefde in de duinen van Koksijde een geloofsgemeenschap die zou uitmonden in de cisterciënzerabdij O.L. Vrouw ten Duinen. De snel groeiende gemeenschap bouwde in de loop der jaren op verschillende plekken uithoven en refuges, onder meer in Duinkerke, Lissewege, Hulst en Brugge.

De Brugse refuge werd vanaf 1628 onder leiding van abt Jan Crabbe omgebouwd tot een stadspaleis binnen een ommuurd domein. Tijdens de Franse revolutie werd de abdij tot nationaal goed verklaard en werden monniken verdreven. De gebouwen

deden achtereenvolgend dienst als militair ziekenhuis, militaire opslagplaats en als atheneum waarna ze in 1833 onderdak boden aan het seminarie om er priesteropleidingen te bieden tot 2018.

Achter het grootseminarie liggen nog enkele weiden van de vroegere abdij. Zij zijn de enige plaats in de Brugse binnenstad waar nog koeien grazen.

Huis Potterierei 67 - 't Hof ter Beurze - Schipperswerkhuis

Vanaf het begin van de jaren 1600 vinden we in het *Carmerzesdeel* van het Brugse archief sporen over het huis Potterierei 67. In 1580 wordt zelfs melding gemaakt van de benaming 't Hof ter Beurze voor een stuk grond toebehorend aan Nicaesen de Keysere. Nadien komen de panden waar nu de woningen 64, 65, 66 en 67 zijn, vaak aan bod met verwijzingen naar verkopen, beslag op delen van de eigendom en naar leningen. Zo verbinden Adriaen Herbij en z'n vrouw zich in 1645 tot 1.000 gulden ten voordele van Josijne Schockaert, eerder weduwe van Pieter vander Haghe, voor een bouwvallige schuur en 2 roeden land. In 1680 wordt gewag gemaakt van een schipperswerkhuis met erbij staand een huis behorend aan Jan Hermans. Omstreeks 1722 worden de site opgesplitst in vier woonhuizen. In de 19de en 20ste eeuw krijgen ze de huidige huisnummers 61, 62, 63, 64, 65, 67 en 68.

Achteraan het Hof was een groot stuk braakland waarvan een deel verkocht werd aan de Duinenabdij. Het restende gedeelte werd door het stadsbestuur gebruikt als stapelplaats voor bouwmaterialen om in 1992 verkaveld te worden tot de Duinen-abdijstraat.

De woning nr. 67 is sinds 2024 erkend als bouwkundig erfgoed, deel uitmakend van het beschermde stadszicht Langerei/Potterierei.

Pand nr. 67 anno 1975

Op de hoek van de woning hangt in een huiskapel met getint glas in lood een Mariabeeld met kind, daterend van $\pm$ 1900. De nis werd begin 2024 zwaar beschadigd door een maneuvrerende vrachtwagen en werd in 2025 hersteld. Het blijft nog uitkijken naar de plaatsing van de verlichting waarvoor elektriciteitsaansluiting al voorzien is.

Links de muurkapel in 2006, midden de beschadiging in 2024 en rechts de herstellende muurkapel in 2025.

(tekst: bvv – beelden: beeldbank Brugge, Monumentenzorg Brugge, Onroerend Erfgoed Vlaanderen)